22/09/2020

Γόρτυνος Ιερεμίας: “Εκκλησία και Οικουμενική Κίνηση”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως

ΣΥΝΤΟΜΑ ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ, Αριθμ. 12, εκ μέρους του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως κ. Ιερεμίου, όπου, κατά τις 22 Σεπτεμβρίου, δημοσιεύει εκκλησιολογικό κείμενο υπό τον τίτλο: “ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ”. “Εἶναι μερικοί, πού ὅταν ἀκοῦνε «Οἰκουμενική Κίνηση» νομίζουν ὅτι εἶναι ἕνα κίνημα μέ τό ὁποῖο θέλουν νά πάρουν ἀπό ὅλες τίς αἱρέσεις στοιχεῖα, μαζί καί ὀρθόδοξα, νά τά ἀναμείξουν ὅλα αὐτά καί νά κάνουν ἕνα κράμα μιᾶς ἄλλης πίστεως. Ὄχι! Αὐτό ὅλοι τό καταδικάζουμε. Ἡ πίστη μας δέν μπορεῖ νά ἀλλοιωθεῖ” αναφέρει, μεταξύ άλλων, ο Σεβασμιώτατος. Αμέσως, μετά διευκρινίζει: “Εἶναι ὁ διάλογος μέ τούς ἀποκοπέντας ἀπό τήν Ἐκκλησία μέ σκοπό τήν ἐπαναφορά τους σ᾽ αὐτήν. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι ὁ διάλογος

αὐτός πρέπει νά γίνει μέ κατανόηση καί μέ πνεῦμα ἐπιεικείας καί ὑποχωρήσεως σέ μερικά (ὄχι στό δόγμα), γιατί εἶναι πρώην ἀδελφοί μας. Ἀλλά περί αὐτοῦ θά δοθεῖ εὐκαιρία νά μιλήσουμε καί ἄλλοτε”.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ:

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ – ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΓΟΡΤΥΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΟΛΕΩΣ κ. ΙΕΡΕΜΙΟΥ

1. Ἀρχίζω τά λεγόμενα «ἐκκλησιολογικά» κηρύγματα, ἀγαπητοί μου χριστιανοί, καί παρακαλῶ νά τά προσέξετε ἰδιαίτερα. Γιατί τό ἀνώτερο ἀπ᾽ ὅλα εἶναι ἡ Ἐκκλησία. Θά σᾶς λέγω λίγα καί βασικά. – Ἄν κανείς σᾶς ρωτήσει τί καλεῖται Ἐκκλησία, νά τοῦ λέτε ὅτι εἶναι ἡ οἰκογένεια τῶν παιδιῶν τοῦ Θεοῦ, στήν ὁποία ἀνήκουμε ὅλοι ἐμεῖς οἱ βαπτισμένοι. Ὁ Χριστός κατέβηκε ἀπό τόν οὐρανό στήν γῆ, γιά νά κάνει αὐτή τήν οἰκογένειά του! Ἐκεῖνο δέ πού ἐκφράζει τήν Ἐκκλησία μας εἶναι ἡ Θεία Λειτουργία, στήν ὁποία κονωνοῦμε οἱ πιστοί τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ μας. Γι᾽ αὐτό καί ὁ ἀπόστολος Παῦλος τήν συγκέντρωση τῶν χριστιανῶν νά τελέσουν τήν Θεία Λειτουργία, τήν λέγει «Ἐκκλησία» (βλ. Α΄ Κορ. 11,18). Καί ἐπειδή μόνο ἐμεῖς οἱ Ὀρθόδοξοι κοινωνοῦμε στήν θεία Λειτουργία, μόνο ἐμεῖς ἀποτελοῦμε Ἐκκλησία. Μήν παρεξηγεῖστε ὅμως γιά τό ὅτι μερικοί δικοί μας λέγουν καί τούς ἑτεροδόξους «Ἐκκλησία», γιατί τό λέγουν μέ μία γενική ἔννοια αὐτό. Καί ὁ ἅγιος Νεκτάριος καί ὁ μακαριστός Ἐπίσκοπος Φλωρίνης π. Αὐγουστῖνος ὁμιλοῦν γιά «Ρωμαιοκαθολική Ἐκκλησία» ὅπως καί σοφοί Ὀρθόδοξοι Καθηγητές (Τρεμπέλας καί Μπρατσιώτης) λέγουν γιά «ἀδελφάς Ἐκκλησίας», τήν Ὀρθόδοξη καί τήν Ρωμαιοκαθολική.

2. Ἀπό παλαιά ὅμως ξέφυγαν μερικοί ἀπό τήν Ἐκκλησία μας, τήν σωστή καί ἀληθινή, αὐτήν πού ἵδρυσε ὁ Ἰησοῦς Χριστός, σχίστηκαν ἀπ᾽ αὐτήν, καί ἔκαναν δικό τους κοπάδι, δική τους ἐκκλησιαστική κοινότητα. Αὐτοί εἶναι οἱ λεγόμενοι «σχισματικοί» καί «ἑτερόδοξοι». Τί θά γίνει μέ αὐτούς; Ποιά πρέπει νά εἶναι ἡ συμπεριφορά μας καί ἡ στάση μας σ᾽ αὐτούς; Εἶναι μερικοί πού ἀρχίζουν πετροβολητό ἐναντίον τους. Ὄχι, χριστιανοί μου, ὄχι. Ἔτσι θά κάνετε σέ ἕνα παραστρατημένο παιδί σας; Τό χάσατε τότε ἐντελῶς. Κατά πρῶτον λοιπόν πρέπει νά πονᾶμε καί νά κλαῖμε, λέγει κάπου ὁ Χρυσόστομος, γι᾽ αὐτούς πού ξέφυγαν ἀπό τήν Ἐκκλησία, καί νά προσευχόμαστε πάλι νά ἐπανέλθουν σ᾽ αὐτήν. Γι᾽ αὐτό καί ὁ ἱερεύς λέγει νά προσευχόμαστε «ὑπέρ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως». Καί ἐννοεῖ βέβαια ὄχι τήν ἐθνική ἑνότητα, ἀλλά τήν ἐκκλησιαστική. Καί εἶναι δυνατόν νά ἑνωθοῦμε μέ τούς ἀποκοπέντες ἀπό τήν Ἐκκλησία, γιατί κράτησαν τά βασικά

δόγματα, τήν πίστη στήν Ἁγία Τριάδα καί στήν θεότητα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3. Ἔτσι, λοιπόν, ἄρχισε ἀπό τήν Ἐκκλησία μας μία «οἰκουμενική» λεγόμενη κίνηση γιά διάλογο μέ τούς αἱρετικούς ὅλης τῆς οἰκουμένης μέ σκοπό τήν ἐπαναφορά τους στήν ἀλήθεια. Ὁ Χρυσόστομος μᾶς λέγει μήν περιμένουμε νά ἔλθουν αὐτοί σέ ᾽μᾶς, ἀλλά ἐμεῖς νά «προδράμωμεν» καί νά πᾶμε σ᾽ αὐτούς (Ε.Π. 48,794). Καί μάλιστα λέγει ἀλλοῦ ὁ Χρυσόστομος νά μιλᾶμε στούς αἱρετικούς μέ πραότητα καί εὐχάριστα («μετά προσηνείας»), ἀκόμη καί ἄν αὐτοί «μᾶς ὑβρίζουν καί μᾶς κλωτσοῦν καί μᾶς πτύουν» ἀκόμη (Ε.Π. 48,718)! Προσοχή, λέγει ὁ ἅγιος πατέρας. «Μή τοίνυν πρός ἐκείνους (τούς αἱρετικούς) ἀγριαίνωμεν, μηδέν θυμόν προβαλλώμεθα, ἀλλά μετά ἐπιεικείας αὐτοῖς διαλεγώμεθα· οὐδέν γάρ ἐπιεικείας καί πραότητος ἰσχυρότερον» (Ε.Π. 48,708)! Βλέπετε, χριστιανοί μου, τί λένε οἱ ἅγιοι Πατέρες καί πόσο διαφορετικά σᾶς μιλοῦσα ἐγώ παριστάνοντας τόν ζηλωτή μέ ὄχι σωστό τρόπο; Συγχωρέστε με!.. – Τήν οἰκουμενική κίνηση τήν ὑποστήριξαν πολλοί δικοί μας μεγάλοι θεολόγοι. Ὁ μακαριστός πατήρ Ἠλίας Μαστρογιαννόπουλος ὁμιλεῖ γιά «σημεῖα Θεοῦ», τά ὁποῖα «μᾶς ὑποχρεώνουν εἰς ἕνα διάλογον. Καί προτρέπει μερικούς «ὑπερμάχους τῆς Ὀρθοδοξίας» «ἀντί νά καταναλίσκουν τά βέλη τους εἰς λαϊκά φυλλάδια..., νά μελετήσουν στοιχεῖα καί νά τά προσκομίσουν εἰς τήν τράπεζαν τοῦ διαλόγου» τῆς οἰκουμενικῆς κινήσεως (Ὀρθ. προϋποθέσεις..., σ. 179). Καί ὁ Καθηγητής Μπρατσιώτης πάλιν ὁμολογεῖ σαφῶς λέγοντας, «μετέχω τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως ἀπό τοῦ θέρους τοῦ 1929»! Καί λέγει ἀκόμη ὅτι καί ἡμεῖς οἱ Ὀρθόδοξοι ἔχουμε νά διδαχθοῦμε πολλά ἐκ τῶν Προτεσταντῶν, ἀπό τήν θεολογική τους ἔρευνα, καί τήν ποιμαντική τους ἐργασία (Βλ. ἔργο του, Von der Griechishen Orthodoxie, σ. 135). Ἔχω καί ἄλλες παρόμοιες καί δυνατές μαρτυρίες μεγάλων ὀρθοδόξων θεολόγων, ἀλλά δέν ἐπαρκεῖ ὁ χρόνος σέ ἕνα πολύ σύντομο κήρυγμα νά παραθέσω.

4. Τέλος, ἀγαπητοί μου, ἔχω νά σᾶς πῶ ἕνα πολύ σημαντικό. Εἶναι μερικοί, πού ὅταν ἀκοῦνε «Οἰκουμενική Κίνηση» νομίζουν ὅτι εἶναι ἕνα κίνημα μέ τό ὁποῖο θέλουν νά πάρουν ἀπό ὅλες τίς αἱρέσεις στοιχεῖα, μαζί καί ὀρθόδοξα, νά τά ἀναμείξουν ὅλα αὐτά καί νά κάνουν ἕνα κράμα μιᾶς ἄλλης πίστεως. Ὄχι! Αὐτό ὅλοι τό καταδικάζουμε. Ἡ πίστη μας δέν μπορεῖ νά ἀλλοιωθεῖ. «Οἰκουμενική Κίνηση» γιά μᾶς τούς Ὀρθόδοξους εἶναι τό κίνημα μέ τήν ἔννοια, πού σᾶς τό εἶπα παραπάνω. Εἶναι ὁ διάλογος μέ τούς ἀποκοπέντας ἀπό τήν Ἐκκλησία μέ σκοπό τήν ἐπαναφορά τους σ᾽ αὐτήν. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι ὁ διάλογος αὐτός πρέπει νά γίνει μέ κατανόηση καί μέ πνεῦμα ἐπιεικείας καί ὑποχωρήσεως σέ μερικά (ὄχι στό δόγμα), γιατί εἶναι πρώην ἀδελφοί μας. Ἀλλά περί αὐτοῦ θά δοθεῖ εὐκαιρία νά μιλήσουμε καί ἄλλοτε.

Μέ πολλές εὐχές,
† Ὁ Μητροπολίτης Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως Ἱερεμίας